

LBRIS

We know
books

Mihai URSACHI

Balada nopții de aur

Selecție de Valentin TALPALARU
Volum ilustrat de Liviu SUHAR

EDITURA JUNIMEA
IAȘI – 2026

CUPRINS

Balada nopții de aur	3
Jâlțul verde	5
Confesiunea autorului: slăbiciunea sa	10
Scrisoare pe cochilia melcului Adeodatus	11
Cântecul mut al melcului Adeodatus	13
Solia	14
A treia scrisoare. Balada lui Menestrel	15
Cântecul trist al căluțului de mare (Hippocampus)	16
Balada nopții de aur	19
Ostrovul	21
Epistolă pe-o frunză	22
În amintirea	26
Jocul	29
Adaos: scrijilitura unui student	31
Parabola Marii Oglinzi sau fabuloasa Identitate	32
A treia înfățișare la șarpe, sau marea înfățișare	33
Poemul de purpură	39
Istoria desăvârșită a Săgetătorului	42
Vestea	43
Nunta	44
Poarta Învierii	47
Philon	50
Nomomachia sau lupta lui Iacov	51
cu cele două legi	51
Istoria marelui ceas și a orbului	53
Coliba	54
Triplu poem pentru bătrânul porcar Garibaldi	56
Migrație	61

Jâlțul verde

Când crengile toamnei se scutură-n casă
m-așez cu mâhnire-ntru-n jâlț de mătăasă.

Acestea sunt crengile care în floare
intrau printre gratii odinioară...

Alături stă arcul cu care la țintă
am tras într-o floare curată și sfântă.

Pe jos printre note, străvechea vioară
în semi-ntuneric, cu trup de fecioară.

În jâlțul cel verde eu stau cu mâhnire
și câtă iubire, o câtă iubire...

Acum e târziu și se face-ntuneric
și mă scufund într-un calcul himeric.

Câți ani să mai fie, ce oră a fost,
pendula stă moartă și fără de rost.

Am fost mai întâi printre lunci și mesteceni,
în ce te mai legeni tu Ana, te legeni...

Pogoară în brațe-mi spre-a nu te mai pierde,
la noi la pădure, în jâlțul cel verde...

Și cât de ciudată mai fuse și ora
la care-a venit ca prin vis Minodora...

O Doamne, nu uit și nici nu țin minte
ce-a fost mai târziu, ce-a mai fost înainte.

Era pe la două de noapte, îmi pare,
în muzici nebune ciocneam la pahare.

Iată aprind iarăși sfeșnicul, iată,
o, dansul acela, odată, vreodată...

Mai ești încă-aici, Minodora, sunt ani,
mai porți la jartiere cei treizeci de bani?

În jâlțul cel verde acum mă cutremur,
un plânset anume străbate prin vremuri.

Iubita mea albă, atâtea păcate,
tu l-ai iubit pe sărmanul meu frate...

Pumnalul acesta e darul de moarte,
lumina în sfeșnic abia de mai arde.

E foarte târziu și de tot întuneric,
și mă scufund într-un calcul himeric.

În jâlțul cel verde eu stau cu mâhnire,
paianjenii Țes împrejur-mi la fire...

LBRIS

We know
books

Legendă, ulei / pânză, 100 x 80 cm, 2025

Prinsul

Eu sunt din casa celor biruiți.
Un rege nou, venit din miazănoapte
cu numele înfricoșat de EU,
mi-a spulberat armata mea de aur;
lumina casei mele, fecioară și soție,
e roabă rușinată în cortul lui barbar.

Iar eu, orbit, ascult în jurul meu
cum crengile duioase vuiesc ca niște harfe...

Confesiunea autorului: slăbiciunea sa în fața lumii, a trecerii vremii și a Poemului de purpură

Acesta e autorul; el duce pe umăr un crin ca pe-o pușcă.

Astfel înarmat, tot ce există îl mușcă.

Adeseori spune:

„O, slăbiciune,
numele tău este artă.”

Fiind deci atât de ridicul și slab, întreprinderea lui e deșartă,

întocmai ca a zidarului, fratele său,

care a vrut să clădească o piramidă-n Țicău.

Dar mai cu seamă,

ora îi pare târzie, și mult îi e teamă

că vremea nu-i pe măsura uneltelor sale modeste.

Deci plin de mâhnire el vă propune această poveste: